

ת"פ 22377/11/17 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד אנס עאצי, מחמוד עאצי, יוסף עאצי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 22377-11-17 מדינת ישראל נ' עאצי(עציר)
ואח'
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד רוית שפיר

נגד

1. אנס עאצי (עציר) הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד מאיה גלעדי-ז'ולסון
2. מחמוד עאצי (עציר) - נדון
3. יוסף עאצי (עציר) - נדון

גזר דין (נאשם 1)

1. הנאשם, יליד 1986, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952; קשירת קשר לעשות פשע, בניגוד לסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977; קבלת רכב גנוב, בניגוד לסעיף 413ב(ב) לחוק העונשין; נהיגת רכב ללא רשיון נהיגה (בלתי מורשה), בניגוד לסעיף 10א' לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; נהיגה פוחזת של רכב, בניגוד לסעיף 338(א)(1) לחוק העונשין; החזקת נכס חשוד כגנוב בצוותא, בניגוד לסעיף 413 יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין; ושימוש בכוח ובאיומים למנוע מעצר, בניגוד לסעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט-1969.

2. על פי העובדות, עובר ליום 3.11.17 קשרו הנאשמים קשר לביצוע פשע, כך שנאשמים 1 ו-2 יכנסו לשטח ישראל ויגנבו רכב על מנת להעבירו לשטחי הרשות, ואילו נאשם 3 יהיה עמם בקשר טלפוני וימתין להם בסמוך למחסום "מכבים" אשר על ציר 443, שם יתצפת ויכשיר את השטח. ביום 3.11.17 בשעה 02:40 נגנב רכב מסוג קיה ספורטז' אשר בבעלות אילן טאוב מהוד השרון. בהמשך, במיקום שאינו ידוע לתביעה, קיבל נאשם 1 את הרכב לחזקתו והחל נוהג לכיוון האזור. נאשם 3 היה בקשר טלפוני עם נאשם 2, תוך שעומד בסמוך למחסום, מתצפת ופותח ציר עוקף

למחסום תוך הזזת אבנים גדולות, וזאת על מנת לאפשר העברת הרכב לשטחי הרשות. משהגיע הרכב הגנוב בסמוך למחסום ונכנס לציר העוקף, התבקש הנאשם על ידי השוטרים במקום לעצור. בתגובה, נסע הנאשם אחורנית במהירות, בדרך נמהרת שיש בה לסכן חיי אדם, עד אשר התהפך הרכב לתוך תעלה ובכך נגרם לרכב נזק בלתי הפיך. בהמשך, לאחר שיצאו הנאשם ונאשם 2 מהרכב והשוטרים ביקשו לעוצרם, הם התנגדו למעצר תוך שהם משתוללים ומניפים ידיים לעבר השוטרים. בנוסף, החזיקו הנאשמים ברכב רכוש שיש עליו חשד סביר שהוא גנוב, לרבות מזוודה של חברת "BOSCH" ומברגה.

3. הצדדים הניחו לפניי הסדר טיעון לפיו הם עותרים, במשותף, להטיל על הנאשם מאסר למשך 14 חודשים, לצד רכיבי ענישה נלווים. באשר לשני מאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגדו מתיק קודם - האחד לתקופה של 12 חודשים (בגין עבירות רכוש מסוג פשע) והשני לתקופה של 4 חודשים (בגין עבירת שב"ח) - התביעה עותרת להפעלתם במצטבר לעונש בתיק זה, ואילו ההגנה מבקשת להפעילם בחופף.

4. למען שלמות התמונה אציין שנאשם 2 הודה בכתב אישום מתוקן ונגזרו עליו, במסגרת הסדר טיעון, 10 חודשי מאסר בפועל, תוך שבית המשפט שדן בעניינו מציין כי מדובר בהסדר טיעון "העושה חסד עם הנאשם" והוא בוחר לכבדו בשל הודאתו המלאה של הנאשם במיוחס לו והעובדה שהרשעתו האחרונה היא משנת 2010.

נאשם 3 אף הוא הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, אשר ייחס לו עבירה של סיוע לאחר מעשה בלבד, לאור קושי ראיתי, ונגזרו עליו 4 חודשי מאסר בפועל.

5. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדותיו החמורות של כתב האישום המתוקן, כאשר טענה שמדובר בנאשם שנכנס שלא כדין לשטח מדינת ישראל על מנת לפגוע ברכושם של אזרחי המדינה, כשהוא חובר לשניים אחרים, בתכנית עבריינית בעלת חלוקת תפקידים ברורים ומוגדרים מראש. התובעת הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בביצוע העבירות שעניינם שמירה על רכוש וקניינו של הציבור, מניעת סיכון משתמשים בדרך כתוצאה מנהיגה של בלתי מורשים ושמירה על תפקודם התקין של השוטרים בבואם לעצור חשודים. ב"כ המאשימה הפנתה לעובדה שפוטנציאל הסיכון התממש כשהרכב הגנוב התהפך לתעלה ונגרם לו נזק בלתי הפיך. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה התובעת שחרף גילו הצעיר צבר הנאשם 9 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות דומות, כשהחמורה בהן היא עבירה של נסיון שוד בגינה נדון בחודש נובמבר 2013 ל-30 חודשי מאסר. את העבירות הקודמות - כמו גם את העבירות מושא תיקנו - ביצע הנאשם כשהוא שוהה שלא כדין במדינת ישראל. לפיכך, עתרה התובעת להפעיל את שני המאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגד הנאשם (למשך 12 ו-4 חודשים) במצטבר לעונש שיוטל בתיק זה, וזאת נוכח הוראות החוק והפסיקה המורות על הפעלת המאסר על תנאי במצטבר, כברירת מחדל. עוד ביקשה התובעת להשית על הנאשם מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

6. ב"כ הנאשם עתרה לאמץ את הסדר הטיעון ככל שזה נוגע לענישת הבסיס המוצעת בתיקנו. באשר לבקשתה לחפיפת המאסרים המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם, הפנתה הסניגורית לנסיבות אישיות כדלקמן - הנאשם תומך באמו החולה הנזקקת לטיפול תרופתי יקר (מסמך רפואי מיום 12.6.18, **נע/2**); מכתב מאת ראש עיריית בית ליקיה מיום 11.6.18, **נע/1**); גם הנאשם סובל מתחלואה של אבנים בכליות ונזקק לניתוח שיתבצע עם שחרורו ממאסרו; אביו

של הנאשם נפטר לא מזמן (תעודת פטירה, נע/3); הנאשם הודה, נטל אחריות מלאה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר שבשמיעת 17 עדי תביעה; לא מדובר בנאשם שהוא פורץ כלי רכב "מקצועי", ובתיק מושא המאסרים על תנאי הודה חרף קיומם של קשיים ראייתיים ונטל אחריות; כתב האישום בעניינו תוקן לקולא כך שלא מיוחס לנאשם מעשה הגניבה עצמו בהוד השרון, אלא קבלת הרכב הגנוב במקום אחר מבלי להיות מעורב במעשה הגניבה עצמו; שותפו של הנאשם לכתב האישום נדון ל-10 חודשי מאסר בלבד, חרף חלקו הגדול יותר, ויש ליתן משקל לכלל אחידות הענישה; באשר לאופן הפעלת המאסרים על תנאי נטען שלא ברורה עמדת התביעה להפעלה במצטבר של שניהם, שכן בתיק הקודם דובר על אירוע אחד של נסיון שוד כשהנאשם שהה בארץ שלא כדין, ועל כן, בית המשפט פיצל את התנאים, ובמקרים דומים, כשאלה פני הדברים, מבקשת התביעה לחפוף את שני התנאים זה לזה. נוכח מצוקתו של הנאשם, כמפורט לעיל והעובדה שהודה ונטל אחריות, ביקשה באת כוחו "לחפוף את מרבית התנאי" (עמ' 20, ש' 21), כאשר בית המשפט התבקש לאזן בין רכיבי הענישה ונוכח העובדה שמדובר בעבירה כלכלית, להטיל קנס כספי ומאסר חלף קנס, כך שבמידה והנאשם לא יצליח לגייס את סכום הקנס, יאלץ "לשלם" על כך בדרך של ריצוי מאסר נוסף (נטען שלשותפיו של הנאשם "חוב מוסרי" כלפיו והם יסייעו בגיוס הכסף; או שלחילופין, יטול הנאשם הלוואה מבני עירו).

דין

7. למעשה, קיימת הסכמה בין הצדדים לעתירה משותפת בקשר לענישת הבסיס בתיק. ב"כ הצדדים עותרים, במשותף, להטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר בגין העבירות מושא כתב האישום המתוקן. בחנתי את ענישת הבסיס המוצעת, על רקע הערכים המוגנים בביצוע העבירות, שעניינם, בין היתר, שמירה על קניינו ורכושו של הציבור; הגנה על זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה ולהעבירם במסגרת בטחונות; שמירה על בטחונם ובריאותם של משתמשים בדרך מפני עבריינות של נהיגת רכב על ידי בלתי מורים ונהיגה פוזת ברכב; שמירה והגנה על שלטון החוק ומעמדם של השוטרים בבואם לבצע תפקידם כדין ולעצור חשודים ועבריינים - הכל על רקע מגמת הפסיקה להחמיר בענשם של עברייני רכוש ושוהים בלתי חוקיים - ומצאתיה סבירה בנסיבות הענין.

8. ומכאן לאופן הפעלת המאסרים על תנאי התלויים ועומדים כנגד הנאשם. סעיף 58 לחוק העונשין קובע שיש להפעיל מאסר על תנאי התלוי ועומד כנגד נאשם במצטבר לעונש המוטל עליו, "זולת אם בית המשפט שהרשיעו בשל העבירה הנוספת ציווה, מטעמים שירשמו, ששתי התקופות כולן או מקצתן יהיו חופפות". במקרה שלפנינו מדובר בנאשם שלחובתו 9 הרשעות קודמות בעבירות של החל משנת 2002 ועד שנת 2013 בעבירות רכוש, שב"ח, עבירות הקשורות בשהיה בלתי חוקית כהתחזות ושימוש במסמך מזויף, נסיון תקיפת חייל (בגינה ריצה בשנת 2012 שנת מאסר) ונסיון שוד תוך שהיה בלתי חוקית, בגינה ריצה 30 חודשי מאסר. בגין תיק זה הוטלו על הנאשם שני מאסרים על תנאי שנבעו מאותו מעשה - 12 חודשי מאסר על תנאי אם יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע; ו-4 חודשי מאסר על תנאי אם יעבור עבירה של כניסה לישראל שלא כדין. צודקת ב"כ הנאשם שכאשר מדובר בשני תנאים שנבעו ממעשה קודם אחד אשר הוטלו במסגרת גזר דין אחד, וכאשר מדובר בנאשמים שמודים, נוטלים אחריות וחוסכים בזמן שיפוטי יקר (גם של התביעה ועדיה), בתיק המאוחר, נוהגת התביעה, בדרך כלל, לעתור לחפיפת שני המאסרים על תנאי זה לזה, ולהצטברות של עונש המאסר על תנאי הארוך יותר. לא ראיתי לסטות מדרך פעולה הגיונית זו גם בתיק שלפניי. על כן, נותר להתייחס לאופן הפעלת המאסר על תנאי הארוך, לתקופה של 12 חודשים, כאשר המאסר על תנאי הקצר, בן ה-4 חודשים, "נבלע" בתוכו. כאן, ראיתי ליתן משקל להודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן ולחסכון בזמן שיפוטי יקר בשמיעת 17 עדי תביעה; לעובדה שכתב האישום תוקן לקולא באופן שכבר לא יוחסה לנאשם הגעה למקום הימצאו של הרכב בהוד השרון וגניבתו משם, אלא קבלתו במקום אחר; לנסיבות האישיות כפי שפורטו בטיעוני ב"כ

הנאשם באשר למצבה הרפואי של אם הנאשם ולמצבו הרפואי של הנאשם עצמו. כמו כן, ראיתי לאמץ בחלקה הצעת ב"כ הנאשם להטלת ענישה כלכלית (בדמות קנס), כאשר אם לא יעמוד בה הנאשם ירצה תקופת מאסר נוספת חלף הקנס.

9. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר החל מיום 3.11.17.

ב. אני מורה על הפעלת עונשי המאסר המותנים התלויים ועומדים כנגד הנאשם מת"פ (מחוזי ת"א) 3069-05-13, גזר דין מיום 17.11.13, לתקופות של 12 ו-4 חודשים, בחופף זה לזה, ובחופף ובמצטבר לעונש המאסר שהוטל בס"ק א'.

סה"כ ירצה הנאשם 20 חודשי מאסר החל מיום מעצרו, כנזכר.

ג. קנס כספי בסך 15,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.12.18.

ד. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא שלא יעבור כל עבירת רכוש.

ה. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהכלא שלא יעבור עבירה של שהייה בלתי חוקית בישראל וכן, עבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה, עבירות של סיכון חיי אדם תוך נהיגה ברכב ועבירות כנגד שוטרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה תמוז תשע"ח, 08 יולי 2018, בנוכחות ב"כ המאשימה, עו"ד ברק לקס הנאשם וב"כ.